

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Ba-midbar

Shelomoh ben Yitṣḥaq

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

DI

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9964

הכהן השיב את-חמתי מעל בני-ישראל
 בקנאו את-קנאתי בתוכם ולא-כליתי את-
 בני-ישראל בקנאתי : יב לכן אמר דהנני
 נתן לו את-בריתי שלום : יג והיתה לו
 ולורעו אחיו ברית כהנת עולם תחת אשר
 קנאו לאלהיו וכפר על-בני-ישראל : יד ושם
 איש ישראל המכה אשר הכה את-המדינית
 זמרי בן-סקוא נשיא בית-אב לשמעני :
 טו ושם האשה המכה המדינית בזבי בת-
 צור ראש אמות בית-אב במדן הוא : פ
 טז וידבר יהוה אל-משה לאמר :
 יז צרור את-המדינים והפיתם אותם :
 יח כי צררים הם לכם בגבליהם אשר-
 נכלו לכם על-דבר פגור ועל-דבר בזבי
 בת-נשיא מדן אחתם המכה ביום-המגפה
 על-דבר-פגור : יט ויהי אחרי המגפה
 פ א ויאמר יהוה אל-משה
 ואל אלעזר בן-אהרן הכהן לאמר : ב שאו
 את-דאש' כל-עדת בני-ישראל מבין עשרים
 שנה ומעלה לבית אבתם כל-יציא צבא
 בישראל : ג וידבר משה ואלעזר הכהן
 אתם בערבת מואב על-ידין יהוה לאמר :
 ד מבין עשרים שנה ומעלה באשר צנה

א"ו קטיעא
כו

פסקא
באמצע
פסוק
כו

יהוה

רשי

ישראל בדקני ית-קנאתי ביניהון ולא-
 שיציתי ית-בני-ישראל בקנאתי : יב כן
 אימר הא-אנא נדר ליה ית-קנמי שלם :
 יג ותהי ליה ולבנהי בתרוהי קים כהונת
 עלם חלף דקני קדס-אלהיה וכפר על-בני
 ישראל : יד ושום נבכא בר-ישראל
 קטילא דאתקטיל עס-מדניתא זמרי בר-
 סקוא רב בית-אבא לבית שמעון :
 טו ושום אתתא דאתקטילת מדניתא
 בזבי בת-צור ריש אומי בית-אבא במדן
 הוא : טז ומליל יי עס-משה למימר :
 יז אעיק ית-מדניאי ותקטיל יתהון :
 יח ארי מעיקין אנון לכוז בגבליהון דנכילו
 לכוז על-עיסק פגור ועל-עיסק בזבי בת-
 רבא דמדן אחתהון דאתקטילת ביום-א'
 דמותנא על-עיסק פגור : יט והיה בתר
 מותנא א ואמר יי למשה ולאליעזר
 בר-אהרן בהנא למימר : ב קבילו ית
 חושבן' בר-בגשתא דבני-ישראל מבו
 עשרין שנין ולעלא לבית אבתהון בר-
 גפיק חילא בישראל : ג ומליר משה
 ואלעזר בהנא ואמרו לממני יתהון במישרנא
 דמואב על-ידינא דיריחו למימר : ד מבו

עשרין

נקמתו בקנאו את הקנף שהיה לי לקנא כל לשון קנאה הוא המתחרה לנקום נקמת דבר אנטי"ל"מנש כלעז : (יב) את בריתי שלום
 (סנהדרין שם) שתאל לו לכרית שלום כחדס המחויק טובה ומנות למי שעשה עמו טובה חף כלן מירשו הקנ"ה שמוחתי
 (יג) והיתה לו - כדית' זאת : ברית כהונת עולם - שאף על פי שכבר נתנה כהונה לורעו של אהרן לא נתנה אלא לאהרן ולבני
 שמשו עמו ולתולדותיו וס' שילדו אחר הסתמתן חכל מינחם שגולר קודם לכן ולא נחשת לא כלל כהונה עד כאן וכן שנים סוכים לא נתנה
 שנתם עד שהיו לזמרי : לאלהיו - כשגיל אלהיו כמו (במדבר יא) המוקנא אתה לי (זכריא) וקנאתו לניק סביל ציון (ח)
 (יד) ושם איש ישראל וגו' : בתוקם שיחם את כנדיק לטבח ייחם את הרשע אנאי : נשיא בית-אב לשמעני - למי
 קטילת כני פסוק שהיו לשכח שמעון - ג"ח להחיע שמתו של מינחם שאף"מי טוס סיה כשיף לא טעע את ענשו מלקנא לסילול כסס לכן הורק

כמות

בני ישראל כוונת דקני ית קנאתי וקשיל חייבתי דביהריון
 בשכונתא איל משה ואמר לפיתחיה אנה יתב ליה :
 ואקטוליה לא שיצית ית וגו' : יב בשכונתא אימר
 ליה מן שמי האנא נור ליה ית קמי שלם ואעבריה מלאך קיים וחי ר' עילמא למבשרא גאולתא בסוף יומיא :
 יג וחולף דתפדותי למימר הלא בר פוטי מרעאה היא אנה קנהסיניה לכהונתא רבתא וחולף דאחד רוקחא
 בררעיה וקחא למדינתא לבית בהמת קובחא וצלי בפומיה על עמא בית ישראל זכרון כהנא לתלית מתגן דרועיה
 ולעא וקובחא ויהי ליה ולבניו בתריו קיים רבות עלם חולף דקני לאלהיה וכפר על בני ישראל : יד וישונוברא
 וגו' לשיכט שמעון : טו ושום אמתא קטילתא מדינתא כזבי ברת ציר דמתקראא שלונאי ברת דלק ריש אוקא
 דמואב במקדן בית מוחיהורא : טז ומליל יי וגו' : יז אעיק ית וגו' :
 יח ארום עיקון היגון לכוון בעינת במימיהוון דרבניו לכוון על עיסק
 בעור ועל עיסק כזבי ברת רבא דמדין וגו' : יט ויהוה ברת מוחנא
 אהגולילי רחמי שמיא למתפרעא פורענות דין עמיה ואמר יי למשה ולא לעזר בר אהרן כהנא למימר : ב קפילו
 ית סכום הרשבון כל בנישמה דבני ישראל לבר עשרון שנין ולעילא וגו' : ג ומליל משה ולא לעזר כהנא עם
 אמרכליא ואמר לממני יהוון וגו' : ד מבר עשרון שנין ולעילא היקמא דפקיד יי ית משה רבני ישראל דנקר

פארעא
 רשיי
 הכתוב מי הוא המוכה : (טו) ושם האשה המוכה וגו' - להודיע שאלת של מדינים שהפקידוהו מלך לזכות כדי להחטיא את ישראל :
 ראש אומות - אחד מחמשת (במדבר לא) מלכי מדין את אי ואת רקס ואת צור וגו' והוא היה משוכמכילס שאמר רחל אומות ולפי שכתב
 בזיון כעמלו להפקיר בתו מנחם שלישי : בית אב - חמשת בתי אבות היו למדין עפה ועפר ומנון ואכידע וחלד יהוה סיה מלך לאחד מהם :
 (יז) צרור - כמו צרור שמור לשון הוה עליכס לאייכותס (ב) : (יח) כי צוררים הם לבסוגו : על דבר פער שרפקירו
 בנתיבס לזכות כדי להשיעו כס אחר פער ואת מואב לא להאשימו מפני רות שהיתה עתידה לנאלת מה כדאמרין ככסא קמא (ב"ק לת) :
 (ט) ויהי אחרי המצפה וגו' - משל לרועה שנכנסו זאבים לתוך עדו והרגו כהן והוא מונה אותן לידע מנין הנותרות - דבר אחר
 כשיאלו ומנזרים ונמסרו למטה נחשו לו כמנין עכשו שקרב למות ולהחור נלמו מחזיק כענין : (כ) לבית אבותם - על שבת קאז יתימון
 ואל אחר האם : (ג) וידבר משה ואלעזר הכהן אותם - דברו עמם עלזאת שבוה המקום למנותם : לאמר - אמרו להם
 דריכס אתם לימנות : (ד) מוכן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה וגו' - שיהא מנינכם מוכן עשרים שנה ומעלה שנאמר כל העובר
 על

באר רחובות דקדוקי רשיי

(א) דהא כודאי אין לפרש הלמ"ד מן מלת לאלוהיו כשימוש בכל מקום למיכור ולדיוכך דלפיזה תהיה משמע דהקנאה תפוסלוס אל
 ללוהיו לכן קאמר כשכיל ללוהיו ורנה לומר הלמ"ד ככחן תשמש במקום מלת כשכיל ללוהיו (פון גאטס וועגן) וכן
 וקנאתי לנין (פון וועגן זען) וכן המקח אתה לי (פון מיינט וועגן) :
 (ב) משום דקשית ליה לפי חיבור המקח לענין צור"י הוי למקד צרור הצד"י כשאל על נשקל פקוד לכן קאמר כמו זכור שומר
 ורנה לומר מדרך המקח לכתוב לשון מקור כייט את ראשונה בקען תעורת לשון

מכלל יופי

פינחס (א) את בריתי שלום - מושך עצמו ואמר עמוכן
 הוא את בריתי ברית שלום והטיגם טל יירא
 קקריכי ומרי שינעו עליו והרגוהו פי ברית' אתו המייס והשלום
 סטיבו למחר ולחלמו - דשאפרטיס ברית שלום ממלת המות כענין
 עושה שלום כמרומי כי הפקד
 לא יקרה חלל כבנת כתגדות
 ההפכים וזה כתקיים בפינחס
 שאריון ימים הרבה מאל מכל
 שאר אנשי דורו עד שהיה הוא
 משמש כמשק שילכ בזמן שלגש
 בנכסה שהיה אחריות יהושע
 ושאר הקנים אשר הוריו ישיש
 (יא) ואלא כליתי אר
 בני ישראל
 בחירק הלמד - (יג) כהונת
 עולם ענינו ענין עבודה
 בגדילי הכהנים היו עובדי
 הושים וראשי דעים :
 (לאלהיו) - בעבור אלהע :

אשרי יושע וכל שכן לדברי
 האומר שפינחס הוא אליהו והוא
 עדין פיוקיים - ועינסזיהיה
 לו ילדעו אשריו ברית כהנת
 עולם שישאר זרעו תמיד ויסו
 כהנים לה' על הפך בני עלי -
 או פירושו שלא נמשכו שיהיה
 פינחס פסול לעבודה מפני
 שהרג את הנפש כי לא כלכד לא
 כחש לו זכר לפיכך דמים כחש לקרן אשה ריפומות לה' תפס
 אשר קטל לאלהיו וכפר על בני ישראל - וישתפרשים שיהיה כהן
 גדול

מארעא דמצרים : ה . ראובן בורקא דישקאל בטי הראובן חנוך גניסת חנוך לפלוא גניסת פלוא : ו . להדרון
גניסת חצרון לכרמי גניסת ברמי : ז . אלין גניסתא דראובן והו סבומיהו ארבעין ותלת גוי : ח . רבני דפלוא
אליאב : ט . רבני דאליאב וגוי כומו דאתכנשו ופליגו על י : י . רפתחת וגוי פד מיתר וקנישת רשיעי בד
אקלר אישתא ית מאתן ותקישין גרבין והו לנשין :

ירושלמי

יא . רבני דקרח לא הו בעיטתא דאברהון ואזלו בתר
ארפכא דמשה נביא לא מיתר כמותא ולא לקו ביקתא

ולא טמיעו בכליער ארעא : יב . רבני דשמעון לנגיסתהו לנמואל גניסת נמואל לימין גניסת ימין ליבין גניסת
יבין : יג . לזבת גניסת זבת לשארל גניסת שאורל : יד . אלין גניסתא דשמעון עשרין ותרו ארפין וקאתן :
טו . רבני דגד לנגיסתהו לצפון גניסת צפון לחגי גניסת חגי לשוני גניסת שוני : טז . לאוני גניסת אוני לערי
גניסת ערי : יז . לארוד גניסת ארוד לאראלי גניסת אראלי : יח . אלין גניסת בני גד לסבומהו וגוי : יט . רבני
דיהודיה ער ואונן ומיתר ער ואונן על חיביהו בארעא דנגען : כ . והו רבני

יהודה

רשיי

על הפקודים וגוי : (ה) משפחת הגוטי . לפי שהיו האומות מזבין אותם מה אלו מתחמין על שהיה ספורין הם שלא שלטו
החריים כאומותיהם חס כנופס היו מושלים קלומור כנאותיהם לפיכך הטיל הקב"ה שמו עליהם ה"א נזד זה וי"ד נזד זה לומר מעיד חני
עליהם שהם בני אבותיהם וזה הוא שמורה על ידי דוד (הר"ל ק"ב) שכתביה עדות לישראל השם הזה העיד עליהם לשכניהם לפיכך כולס
כתב הכתיב הפלואי אבל בימיה לא הוצרך לומר משפחת יומי לפי שהם קבוע כו"ד בראש ו"ה א"כסוף : (ג) אשר הצו : את
ישראל יל משה : בתצותם . את העם עלה : הצו . השיאו את ישראל לריב על משה לשון הפעיל (ג) : (י) והיה ללם .
לאות ולזכרון (במדבר י"ז) לזמן אשר לא יקרב איש זר לחלוק על הכהונה : (י) ובני קרח לא מתו . (במ"ד סנהדרין ק"י) הם
היו כפנה תחלה וכשעת המחלוקת הרהרו שזכה כלם לפיכך נתכזר להם מקום נבזה כגיהנם וישבו הם : (יג) לזרח . הוא נזר לשון זכר
אבל משפחת אהרן כלה וכן חמש אשכט בנימן שהרי בעשרה בני ישראל לא מנה לא חמשה וכן אכזב לגד הרי שבע משפחות ומנאתי
בנזרח ירושלמית ששפת אהרן נסתלקו עני כבוד וכאו הכנענים להלחם בישראל וכתבו לכ לחזור למקרים וחזרו לאחוריהם שמה מסעות
מזה החר למוסרה שחזר (דברים יב) ובני ישראל כעניו עכארות בני יעקן מוסרה שם מת אהרן והלא כהר החר מת ומוסרה עד הר ההר
שמה מסעות יש למפרע אלא שחזרו לאחוריהם ורדפו בני לוי אחריהם להחזירם והרגו מהם שבע משפחות ומכני לוי כפלו ארבע משפחות
משפחות שתי ועזיחלי ויבני יבנה לא נמנו כאן אלא משפחת הקרח והרביעית לא ידעתי מה היא ורבי תבומא דרש שמתו כמנהג כהר
בלעם אבל לפי החסרון שחסר משפט שמועין וזו מניין הראשון שכתב כ"ד אלף כפלו משבעו של שמעון :
(טז) לאוני . חומר אני שמשפחת אכזב וחי יודע למה לא נקראת משפחתו על שמו :
לישוב

באר רחובות דקדוקי רשיי

לשון צויהיינו אות ראשונה כשוא : וכדי שלא תקשה לכתוב לשון צויהי כהדיא צרור על זה קאמר לשון ה"ה תמיד עליכם לאויב
אותם ורזה לומר חילו הוה כתיב צרור היינו צויהי גומר לא היה החיוב לצרור רק על חדה דרש כדן הצויהי שחינה רק
לזכות אבל עכשיו שחינה הקרח כלשון מקור צרור וענין המקור כאשר שאינו כולל ומן ידועה אם כן ככל עת וזמנו הוא והיינו
לשון ה"ה (עש פלעגטו וין אלי צייט) והשתכ" תמיד עליכם לאויב אותם וענין במשניות ככא חזינא פרק ב"ה משנע"ת
כדברי הגאון בעל תו"ש כ"ה השכ תמלא שכתבם השם הרמב"ם כדברי וכו במקומות רבות :
(ג) ברה שכתב השיאו כוונתו על ש"ן ויין תלשון הכחש השיאו והיינו ענין הסתה וגרוי הצו (וא הכין די ישראל אן גרייט)
וכן כוונת רש"י כתיב דף י"טף ע"ה ד"ה טו"ג : ומה שכתב עוד לשון הפעיל רזה לזר
הדגש חתך הכדי מורה חסרון כו"ן אות ראשונה מן השורש ושרשו צ"ה ואילו היה בתשלומה היה כתיב הגציהר על משקל
הפעילר ועכשיו שכל כחסרון כו"ן הוצרך לומר דאף על פי כן לא זו תלשון הפעיל (הצו ויא הכין גמאכט קריגין) :
משום

מכלל יופי

גדולת תחת אביו ורעו אחריו ויזו כהנים גדולים . והכונן מה
שחזרו רבותינו ז"ל שלא נתנה כהונה אלא לאהרן ויבניו אשר כונסחו
אתו ולתולדותיהם אשר יולידו אחריהם ונתן אכל פינחס שכולה קודם
לכן ולא נמשך לה היה כהן אלא לזו ונתת ה"ל לו ולרעו אחריו כרו'
כהנת עולם וכו' אמרו כוהנים לא נתכהן פינחס עד שהרגו לומרי :
כו (י) ויהיו לכם . רוצה לומר שהיו לאות ולזכרון לבני

כלעם הארץ אותם :
(*) (*) ב"ג 43 וישם

לערו משפחת הערני : לו אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלושים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם :
 ס לח בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הכלעי לאשבל משפחת האשבלו לאחירם משפחת האחירמי : לט לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי :
 מ ויהיו בני בלע ארד וגעמן משפחת

הארדי

יונתן בן עוזיאל

והקדו לגניסתהון לשלה גניסת שלה לפרץ גניסת פרוץ לזכת גניסת ורח : כא גמון בני פרוץ לחצרוו גניסת חצרוו לחמורל גניסת חמורל : כב אלון גניסתא ביהודה לסכומהון שוכעין וגו : כג בני ריששכר לגניסתהון מולע גניסת תילע לפנה גניסת פנה : כד ולשוב גניסת ישוב לשמרון גניסת שמרון : כה אלון גניסת יששכר לסכומהון שימון וארבע אלפין ותלת מאה : כו בני בן כלון לגניסתהון לסרד גניסת סרד לאלון גניסת אלון ליחלאל גניסת יחלאל : כז אלון גניסת זבלון לסכומהון וגו : כח בני דיוסף לגניסתהון מגשה ואפרים : כט בני דמנשרה למכיר גניסת מכיר ומכיר איליד ית גלעד לגלעד גניסת גלעד : ל אלון בני דגלעד אישור גניסת אישור לחלק גניסת חלק : לא ואשריאל גניסת אשריאל ושכס גניסת שכס : לב רישמידע גניסת רישמידע וחפר גניסת חפר : לג וצלפחד בר חפר וגו : לד אלון גניסת מגשה וסכומהון חמשין ותריין אלפין ושבע מאה : לה אלון בני אפרים לסכומהון לשותלח גניסת שותלח לבקר גניסת בכר למחן גניסת מחן : לו ואלון בני וגו : לו אלון גניסת בני דאפרים לסכומהון תלמין ותריין אלפין וחמש מאה אלון בני דיוסף לגניסתהון : לח בני דבנימין לגניסתהון לבלע גניסת אשבל גניסת אחירם גניסת שפופם גניסת שפופם לחופם גניסת חופם : מ ויהיו בני בלע ארד וגעמן גניסת ארד

הארדי

לגעמן

רישי

(כד) לישוב - הוא יוכיח ויחזיר כבודי מלפני כבודי כי כל המשפחות נקראו ע"י יורדי מצרים והנולדו משם והלאה לא נקראו המשפחות על שמם חוץ משפחת אפרים ונוכח שנולדו כלם כמצרים וחדד ונעמן בני בלע בן בנימין ומונאטי כיסודו של ר' משה הדרשן שירדה אהן למצרים כזהיתב מצדכרת משה לכך נחלקו למשפחות כמנהגן ומחול שהיו בני בנימין כניס ליהודה וסבר ומלכיהל שהיו בני בנימין של אשר ואם אנדה היה הרי טוב ואם לא חומר חני שמו לבלע בני בנימין הרבה ומשנים הללו ארד ונעמן ואלה מכל אחד משפחה רבה ונקראו תולדות שחר כסנים על שם בלע ותולדות הסנים הללו נקראו על שמם וכן אבי חומר כבנימין שחלקו לשתי משפחות אחת נקראת על שמו ואחת נקראת על שם גלעד בני - משה משפחות סרד ומכיר של בנימין לאן נתקיימה מקצת נבואת אמוסקראתו בן אהי בן חנינת וכפלגש כבצעה נתקיימה טלה - ומלאתי כיסודי של רבי משה הרשן : (לו) ואלה בני שותלח וגו' - שאלה בני שותלח אהן אמוסקראתו בן אהי בן חנינת וכפלגש כבצעה שותלח ונעמן ואלה משפחה רבה ונקראת על שמו וכמו בני שותלח לשתי משפחות לא נחטבו ותולדו כפרשה זו חמשים ושבע משפחות ומכיר לוי שמה הרי שנים ותמוז הוא שכלומר (דבריו) כי אתם המעט וגו' ה"א מעט חמשה חמשים חמשים עומספחות כל העמים שהן שפועים - אף והכתיב ויסודו של רבי משה הדרשן אן הולכתו לפחות ולהוסיף בדבריו : (לח) לאחורם - הוא אהי שירד למצרים ולפי הנקרא עכשיו יוסף שהיה אהי וגם מסמו נקרא אחירם : (למ) שפופם - הוא מוסים על שם שהיה יוסף שמוך בן האומות -

לשפופם

הארדי לנעמן משפחת הנעמי : מא אלה
 בני-בנימן למשפחתם ופקדיהם המשדה
 וארבעים אלף ויש מאות : ס מב אלה
 בני-דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי
 אלה משפחת דן למשפחתם : מג כל-
 משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה ושישים
 אלף וארבע מאות : ס מד בני אשר
 למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי
 משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי :
 מה לבני בריעה לחבר משפחת החברי
 למלכיאל משפחת המלכיאלי : מו ושם
 פת-אשר שרת : מז אלה משפחת בני-
 אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף
 וארבע מאות : ס מח בני נפתלי
 למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי
 לגוני משפחת הגוני : מט ליצר משפחת
 דיצרי לשלם משפחת השלמי : נ אלה
 משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה
 וארבעים אלף וארבע מאות : נא אלה
 פקודי בני ישראל שש-מאות אלף וארבע
 שלישי שבע מאות ושלישים : פ

נב וידבר יהוה אל-משה לאמר :
 נג לאלה תחלק הארץ בחלקה במספר
 שמות : נד לרב תרבה נחלתו ולמעט
 תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו :
 נה אך-בגודל יחלק את-הארץ לשמות
 מסות-אבתם ונחלו : נו על-פי הגודל
 תחלק נחלתו בין רב למעט : ס נו ואלה
 פקודי

הארדי לנעמן זרעית נעמן : כא אלון
 בני-בנימן לזרעיתהון ומניניהון ארבעין
 וחמשה אלפין ושית מאה : מב אלון בני-
 דן לזרעיתהון לשוחם זרעית שוחם אלון
 זרעית דן לזרעיתהון : מג כל-זרעית
 שוחם למניניהון שתין וארבע אלפין וארבע
 מאה : מד בני אשר לזרעיתהון לימנה
 זרעית ימנה לישוי זרעית ישוי לבריעה
 זרעית בריעה : מה לבני בריעה לחבר
 זרעית חבר למלכיאל זרעית מלכיאל :
 מו ושם פת-אשר שרת : מז אלון
 זרעית בני-אשר למניניהון חמשים ותלתא
 אלפין וארבע מאה : מח בני נפתלי
 לזרעיתהון ליחצאל זרעית יחצאלי לגוני
 זרעית גוני : מט ליצר זרעית יצר לשלם
 זרעית שלם : נ אלון זרעית נפתלי
 לזרעיתהון ומניניהון ארבעין וחמשה אלפין
 וארבע מאה : נא אלון מניני בני ישראל
 שית-מאה וחד אלפין שבע מאה ותלתין :
 נב ומליל ייעם-משה למימר : נג לאלון
 תתפליג ארעא באחסנא במנין שמיהן :

נד לסניאי תסנון אחסנתהון ולזעיר
 תזערון אחסנתהון נבר לפום מנינורו
 תתייב אחסנתיה : נה ברכ-בעדבא
 תתפליג ית-ארעא לשמהן שבטי-אבהתהון
 יחסנון : נו על-פום עדבא תתפליג
 אחסנתהון בין סניאי לזעירי : נז ואלון
 מניני לינאי לזרעיתהון לגרשון זרעית גרשון
 לקהת

פקודי דילוי למשפחתם לגרשון משפחת
זוהרשני לקהות משפחת הקהתי למררי
משפחת המררי : נח אלה משפחת לוי
משפחת

לקהת זרעית קהת למררי זרעית מררי :
נח אלן זרעית לוי זרעית לבני זרעית
הברון זרעית מחלי זרעית מושי זרעית קרה
וקהת

יונתן בן עוזיאל

למען גניסת נעמן : מא אלן בני דבנימין וקבימרהו וקבימרהו וקבימרהו וקבימרהו וקבימרהו :
מב אלן בני דרו לגניסתהו לשוחם גניסת שוחם אלן גניסת דן לגניסתהו : מג כל גניסת שוחם לגניסתהו
שמו וצרבצא וגוי : מד בני דאשר לגניסתהו זמנה גניסת ימנה לישנה גניסת ישנה לבריעה גניסת בריעה :
מה לבני דבריעה לחבר גניסת חבר למלכיאל גניסת מלכיאל : מו ושום ברת אשר סבה דצרברת בשימין
דבני מלכיאל ואיהעלת לגתא דערן פחיהא מן כולל רבשרת דר עמק דערן דרון יוסף קיש : מז אלן גניסת
בני דאשר לקבימרהו חקשין וקלת אלפין וצרבצא מאה : מח בני דנפתלי לגניסתהו לנתצאל גניסת נתצאל
לגני גניסת וגוי : מט ליצר גניסת יצר לשלם גניסת שלם : מנ אלן גניסת גפתלי לגניסתהו לקבימרהו
צרבצא וחקשא אלפין וצרבצא מאה : נא אלן סכומי בני ישראל שית מאה וחד אלפין שבע מאה ותלתין :
נב ומליל י עם משה למימר : נג אלן שבטאי תתפלג ארעא בצחקא דמגן שמקו : נד לשיבטא
דעמיה סני מקגון אהסנהו ודשבטאי דעמיה יצר מוצר אהסנהו ובר לפים סבימרהו ויהיב אהסנהו :
נה ברם בעדכין תתפלג ארעא לשמקו שבטאי דצקנהו וקמינו : נו על פום ערבין תתפלג אהסנהו
בין שניא לוצירי : נז ואלן סכומי לויא לגניסתהו לגרשון גניסת גרשון לקהת גניסת קהת למררי גניסת
מררי : נח אלן גניסת לויא

פשי

(מב) לשוחם הוא גוי : (מו) ושם בת אשר סרת : לפי שהיה קיימת בחיים ומאה כאן : (נג) לזאה החלק הארץ : ולא לפתותים וכן
עשרים ח' פ' סכאו לכלל עשרים כתרם חלקו הארץ שהיו שבע שנים ככז וסכע חלקו לא נטלו חלק בארץ אלא אלו שש מנחות אלה ואלף ואם היו
לאחד ויהם ששה בניס לא נטלו אלא חלק אביהם לבדו : (נד) הרב הרבה בתלמי : לשכט שהיה מרובה באוכלוסין נתנו חלק רב ואם שלא היו
החלקים שנים שהיו הפל לפי רבוי השכט חלקו החלקים לא עשו אלא על ידי גורל והגורל היה על פי רוח הקדש כמו שפורש בכ"ב (ב"ב ק"ח) .
אלעזר הכהן היה מלוכס באורים ותומים ואומר ברוח הקודש אם שפט פלוני עולה תמוס פלוני עולה עמו והשכטים היו כתובים בשנים עשר
בתקין ו"ב גפולים כ"ב פתקין וכלום בקלמי והשיח עכטים ודולתוכו וטול שנים פתקין עולה כידו פתק של שסכטו ופתק של גבול
בשפורס לו והגורל עמיהו היווה ואומר הני הגורל עליתי לגבול פלוני לשכט פלוני שחומר על פי הגורל ולא נתחלקה הארץ כמדה לפי שיש
גבול משוכח ומתברר אלא כשיוח בית קור רע כגוף בית סאה טוב הכל לפי הדמים : (נה) לשמות מטות אבותם : אלן ינאלי מוצרים
סנה הכתוב בחלה או מכלל הנחלות שפורסו שכל הנחלות החיים יורשים את המתים וכאן חתים יורשים את החיים כיצד שני אחים מיואל מוצרים
שהיו להם בניס בבחי הארץ לזה אחד ולזה שלשה אחד נטל חלק אחד והשלשה נטלו שלשה שחומר לאלה תתקן הארץ חזרה כחלתן אלא אטו
החיתן ותלקו הכל בשוה וזה שחומר לשמות עוונות אבותם יחלו שחומר שנטלו הכתובים חלקיהו לפי האבות שחלו מוצרים ואלו מתחילה חלקים
למנן ינאלי מוצרים לא היו נושלין אלו ה' אלא שני חלקים עכשו נטלו ארבע חלקים : מטות אבותם : ינאלי ובעבדים : (נו) על
פי הגורל : הגורל היה מדבר כמו שפירשתי מניד : שנתחלקה ברוח הקודש לכך נאמר על פיה' . אך בגורל : ינאלי ויושע וכלב וכן הוא אומר
שופטים) ויתקן לכלל את הכהן כאשר דבר משה ואומר (יהושע יט) על ש'ה' נתנו לו את העיר אשר שאל : (נז) אלה משפחות
הלוי : חסר כאן משפחת המנע

מכלל יופי

(מו) ושם בת אשר סרת : כתב ה' לפני שהיה בחיים
ענאה כאן : והרדי' אומר שבערה : להיותה
שה' גדולה כמו שזכרה מרים לגדולה' . ויתכן שהיו לה בניס הרבה
וקראו משפחותיהם על שמה . ואנקלוס תרגם ושם בת את
אשר סרת לפי גירסת הרמב"ם נתכון בזה לומר כי היתה בת יורשת
כיכנים וכרים היו לאשר חכל היתה בת אשרו מואים אחר לא היה לו כן
(*) (*)

והיתה נחלתו לכתוב ולכן הזכירה הכתוב כאן כאשר הזכיר בנות
ללמקד ותכנס ככלל לאלה תחלק הארץ ואלו היתה בת אשר עמנו לא
היתה יורשת נחלה כי בניס וכרים היו לו ויהיה טעם וסרם אחרים כי
היתה אמות בניו לא בתו ולכן אמר ושם בת אשר ולא אמר ובת אשר
לומר כי היה שמה בת אשר ונקראת סרת וכיון הוא :
(נח) (תקלק את הארץ) . מבנין נפעל ומלת את היא
להוספה

משפחת הלבני משפחת הקברני משפחת
 המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי
 וקהת הולד את-עמרם : נט ושם אשת
 עמרם יוכבד בת-לוי אשר ילדה אתה ללוי
 במצרים ותלד לעמרם את-אהרן ואת משה
 ואת מרים אחתם : ס ויולד לאהרן את-נדב
 ואת-אביהוא את-אלעזר ואת-איתמר :
 סא וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש-
 זרה לפני יהוה : סב ויהיו פקדיהם שלשה
 ועשרים אלף כל-זכר מבן-חדש ומעלה
 כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא-נתן
 להם נחלה בתוך בני ישראל : כג אלה
 פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את-
 בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו :
 סד ובאלה לא-היה איש מפקודי משה
 ואהרן הכהן אשר פקדו את-בני ישראל
 במדבר סיני : סה כי-אמר יהוה להם
 מות ימתו במדבר ולא-גותר מהם איש כי
 אם-כלב בן-יפנה ויהושע בן-נון :
כו ס א ותקרבנה בנות צלפחד בן-חפר
 בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה למשפחת
 מנשה בן-יוסף ואלה שמות בנתיו מחלה
 נעה וחגלה ומלכה ותרצה : ב ותעמדנה
 לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני
 הנשיאם וכל-העדה פתח אהל-מועד
ב לאמר : ג אבינו מת במדבר והוא לא-
 היה בתוך העדה הנועדים עליהוה בעדת-
 קרח כי-בחטאו מות ובנים לא-היו לו :
 למה

וקהת אוליד ית-עמרם : נט ושום אתת
 עמרם יוכבד בת-לוי דילידת יתה ללוי
 במצרים וילידת לעמרם ית-אהרן וית-
 משה ית מרים אחתהון : ס ואתוליד
 לאהרן ית-נדב וית-אביהוא ית-אלעזר וית-
 איתמר : סא ומית נדב ואביהוא בקרוביהון
 אישתא-נוכריתא קדם יי : סב ונדחו
 מניניהון עסרין ותלתא אלפינ כל-דכורא
 מבר-ירחא ולעילא ארי לא אתמניאו בעו
 בני ישראל ארי לא-אתיהיבת להון אחסנא
 בנו בני ישראל : סג אלון מניגי משרה
 ואלעזר כהנא דמנו ית-בני ישראל במשרה
 דמואב על ירדנא דיריחו : סד ובאלון
 לא-הוה נבר ממניגי משה ואהרן כהנא
 דמנו ית-בני ישראל במדברא דסיני :
 סה ארי-אמר יי להון מימת ימותון
 במדברא ולא-אשתאר מנהון אינש אלתון
 כלב בן-יפנה ויהושע בן-נון : א וקרביא
 בנת צלפחד בן-חפר בן-גלעד בן-מכיר
 בן-מנשה לזרעית מנשה בן-יוסף ואלון
 שמחת בנתיה מחלה נועה וחגלה ומלכה
 ותרצה : ב וקמא קדם משה וקדם אלעזר
 כהנא וקדם נברביא וכל-בנשתא בתרע
 משכנ-זמנא למימר : ג אבונא מית
 במדברא והוא לא-הוה בנו כנשתא דאודמנו
 ער-יי בכנשתא דקרח ארי-בחוביה מית
 ובני